

KRAAMINRICHTINGEN VROEGER EN NU

Annie Storme

IV MOEDERHUIS WANTE

IV.1.SITUERING, ONTSTAAN EN EVOLUTIE

Het moederhuis Wante was gelegen in de Elisabethlaan.

Clemence Marie-Therèse Wante, geboren te Assebroek op 7 december 1859 en overleden te Oostende op 8 oktober 1938, echtgenote van Amedie Houtave, bemiddeld rentenierster, schonk bij testament (opgesteld te Oostende op 10 mei 1937 en geboekt te Oostende op 6 januari 1939) al haar bezittingen aan de door haar gestichte Materniteit Clémence Wante. Er was nood aan een lekenmoederhuis. De materniteit bevond zich langsheen de Elisabethlaan, maar werd in de vroege tachtiger jaren geïncorporeerd in het complex van het Henri Serruys-ziekenhuis. In de materniteit van het H. Serruys-ziekenhuis bevindt zich in de gang een memoriaal Clémence Wante.

In 1961 werd aan het Moederhuis Wante een kliniek verbonden.

Dr.Bricard en mevrouw Antoinette Quick (hoofdvroedvrouw) stichtten in het moederhuis Wante een school voor kinderverzorgsters. Men begon in kamer 15 en later werkte men in de Concièrgerie.

Na aanvraag in 1956 (ministerieel aanvaard) werd de school voortgezet in de Kemmelbergstraat (internaat) en in de Langestraat (Huize Louise-Marie)

IV.2 SITUATIE TIJDENS DE OORLOG

Moederhuis Wante werd pas na de tweede wereldoorlog gesticht

IV.3 OFFICIËLE GEGEVENS.

a)Dokters en aantal vroedvrouwen.

In het begin was de hoofdvroedvrouw mevrouw Verplancke en nadien mevrouw Quick.

Meestal werkten er de dokters Dr.Bricard en later Dr.Ponette.

b) Aantal bevallingen

Jaarlijks bevielen er in het Moederhuis Wante zo'n 400-500 vrouwen. Het Moederhuis Wante was één van de eerste moederhuizen die de bevallingen zonder pijn propageerde.

c) Verblijf

De moedertjes verbleven 10 dagen in het moederhuis en hadden hun kindje overdag bij zich op de kamer. Vroeger lagen de vrouwen 7 dagen in het kraambed en mochten ze tijdens deze 7 dagen niet opstaan.

d) Premature

Premature baby's werden meestal ter plaatse, in de couveuzen, verzorgd. Ernstige gevallen werden naar Brugge overgebracht.

e) Patienten

Vele patiënten werden doorverwezen door de Bond Moyson, die zelf geen kraamkliniek had en ze kwamen uit Oostende of omstreken.

De adopties werden geregeld door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

f) Keizersnedes

Alle keizersnedes werden uitgevoerd door Dr. Bricard.

g) Kamers

Er waren 19 kamers, in totaal 20 bedden + 3 reservekamers.

IV.4.OFFICIËLE SLUITING EN OVERGANG

De Kliniek Clémence Wante werd in 1984 opgedoekt. De kraaminrichting werd vervolgens naar het H. Serruysziekenhuis op een verdieping van de V-Dienst overgebracht.

In 1986 kreeg de kraaminrichting haar onderkomen op de eerste verdieping van de eerste blok.

IV.5. ANEKDOTES, SPECIALE GE- BEURTENISSEN EN ALLEDAAGSE ROUTINE

Indien er geen vader aanwezig was, deed mevrouw Quick de aangifte.

De vroedvrouw met de meeste bevallingen was mevrouw Quick

Dopen werden eerst gehouden in de "barakkenkerk" op Mariakerke en nadien in de Godelievekerk. Over de doop zelf werd weinig gesproken: de mensen konden zelf beslissen waar en wanneer hun kind zou worden gedoopt. Nadien werd op verzoek van Pastoor Missiaen en met toelating van de bisschop van Brugge de doop toegediend in het bureau van de vroedvrouw of in het salon van het moederhuis Wante.

De snelste geboorte gebeurde toen een moeder per taxi arriveerde en het niet meer kon halen tot in de verloskamer. Het kindje werd geboren op het voetpad tussen moederhuis en taxi.

De werktijd van een verpleegster / vroedvrouw zag er vroeger als volgt uit: 1 dag verlof, 7 x 12 uur nachtdienst, dan 48 uur vrijaf.

Er was maar één vervanging en dat was mevrouw Quick, de hoofdvroedvrouw. Op een bepaald ogenblik lagen er tegelijkertijd 3 dikke moedertjes (135 kg, 115 kg, 95 kg) die allemaal moesten worden gewassen en opgeheven.

Vroeger werkten de vroedvrouwen zonder baxsters, wel met inspuitingen en chininepillen.

Placenta's werden toen eerst begraven, later verbrand en nog later ingevroren.

Een huisdokter van de "buiten" kwam eens met een sigaar en hoed op de verloskamer binnen. Schort en handschoenen wou hij ook niet dragen en pas op aandringen van mevrouw Quick doofde hij zijn sigaar en trok hij een schort aan, maar handschoenen weigerde hij permanent.

De zoon van Karel Jonckheere, Joris, werd geboren in het moederhuis Wante.

(wordt vervolgd)

